

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

En relació a l'actualització del Programa d'Estabilitat (2022/2025)

Cada any, tots els Estats membres de la Unió Europea han de presentar davant la Comissió Europea els Programes Nacionals de Reformes (PNR) i els Programes d'Estabilitat. L'objectiu d'aquests programes, segons la web del Ministeri d'Hisenda, és coordinar les polítiques econòmiques nacionals i assolir els objectius establerts per a la Unió Europea en conjunt.

“Amb el programa d'estabilitat- seguim citant la web del Ministeri- la Comissió i els ministres d'economia avaluen si els Estats membres van per bon camí per assolir els objectius pressupostaris a mitjà termini”. Dit d'una altra manera, aquest programa permet a les institucions europees –que ho han de visar- assegurar que tots els governs sotmetin els seus programes econòmics i socials a les necessitats del capital financer a què serveix la Comissió Europea.

El govern Sánchez, per mitjà de la vicepresidenta Nadia Calviño, ha presentat aquesta primera setmana de maig una actualització del Programa d'Estabilitat a la Comissió Econòmica de la Unió Europea. Anteriorment, el 28 d'abril, a les Corts es va votar un Pla de resposta a les conseqüències de la guerra. La ministra va sol·licitar, paral·lelament, a la Comissió Europea l'ingrés del tram de 12.000 milions dels Fons europeus promesos. Gairebé alhora, el ministre Escrivà va declarar que en el proper període proposarà un augment del còmput d'anys utilitzat per calcular la pensió, de 25 a 30, cosa que significava una reducció de més del 6 per cent a les quanties de les pensions dels futurs pensionistes. No són tres qüestions aïllades. Al contrari, com tothom sap, els fons estan condicionats al compliment fidel de les condicions que fixa la Unió Europea. És difícil no veure o establir una relació entre tota aquesta sèrie d'esdeveniments. El document esmentat intenta donar una coherència a la política econòmica del govern.

Vegem alguns dels elements més significatius del Programa

Cal assenyalar, d'entrada, que tant la introducció com el conjunt del document estan determinats per la frase següent, un element que es repeteix múltiples vegades al llarg de

les 150 pàgines:

“En aquest context de forta recuperació, la invasió russa d'Ucraïna el febrer del 2022 ha generat un xoc geopolític amb implicacions globals, en termes de restriccions d'oferta i una forta alça de preus d'energia i de les primeres matèries. La guerra de Rússia a Ucraïna s'erigeix com un factor determinant de les perspectives econòmiques, en particular pel que fa a la Unió Europea, elevant la inflació i la incertesa a curt termini i afectant negativament l'activitat”(Subratllat nostre, pàgina 11).

Aquesta premissa que la causa de tot és la guerra es repetirà, com dèiem, al llarg del document...però això no explica que hi hagi “un impacte directe més gran que en altres països del nostre entorn” (més que les altres economies europees) a l'alça dels preus de l'energia, que portarà a un impacte negatiu sobre l'economia espanyola, malgrat la menor exposició directa a Ucraïna i Rússia”(Pàgina 12)

El govern introdueix de manera subtil al document una frase en què atribueix aquest major impacte a “la regulació vigent al mercat majorista, juntament amb el mix de generació elèctrica i l'estructura tarifària” Bonica manera de referir-se a la brutal privatització de totes les empreses de l'energia iniciada ja pel govern González, i mantinguda per tots els governs, incloent l'actual, que es neguen a tocar la sacrosanta propietat privada de les empreses elèctriques que monopolitzen el mercat i imposen els seus plans especulatius. .

El document assenyala el perill de les “pujades de tipus d'interès per part de la reserva federal” (de fet, ja han pujat mig punt i s'espera en uns mesos una pujada de mig punt més) i la possibilitat que el Banc Central Europeu deixi de comprar bons del deute, cosa que obligaria a accedir al mercat lliure per finançar el deute de l'Estat, cosa que suposaria un augment dels interessos del deute (que ja arriba al bilió dos-cents mil euros). És per això que a la introducció del Programa d'Estabilitat, que és una veritable declaració d'intencions, es conclou dient que “aquest Programa d'estabilitat incorpora un camí de consolidació fiscal” (pàgina 16) eu-

femisme per introduir la necessitat de retallar despeses. Però en què es retallarà?

Algunes xifres

Al llarg de tot el garbuix que hi cap a les 150 pàgines del Programa, es poden ressaltar algunes xifres.

El capítol 6 es dedica a la sostenibilitat de les finances públiques a llarg termini, i, en particular, a l'estratègia “de llarg termini en pensions, sanitat i salut pública” (pàgina 17)

Després de reconèixer que “tot i que els principals indicadors del mercat laboral són semblants als del 2008, l'economia espanyola compta ara amb fonaments més sòlids” (que el document dóna per fets, i no es molesta a explicar, se'n colen algunes xifres concretes Així, per exemple, “com a element destacat es recull en aquestes previsions un increment del pressupost de defensa al 2 per cent del PIB” (pàgina 75). Això suposa més que doblar la despesa militar, del 0,9 al 2 %.

Però, és clar, si la despesa militar es duplica, la “consolidació fiscal” deu sortir d'una altra banda. A la pàgina 120 podem llegir que “per un costat, la despesa en educació i, sobretot, en pensions experimenten una contracció entre el principi i el final del període”. A l'educació, preveu una caiguda de la despesa en un 0,4% del PIB. En pensions, “es projecta una caiguda de la taxa de substitució des del 60% el 2019 fins a l'entorn del 30% el 2070”. La taxa de substitució, com recorda el text, és la relació entre la pensió mitjana i el salari mitjà a l'economia.

El programa preveu també reduir la despesa en habitatge en un 20%, en medi ambient, un 11%, i el mateix passa amb diverses despeses socials més.

Per als empleats i empleades públics, més pèrdues de poder adquisitiu “A partir del 2023 i següents es preveu un increment retributiu dels empleats públics, així com el de les pensions, en línia amb l'evolució dels preus per a tot el període contemplat”. És a dir, que els treballadors i treballadores del sector públic perdran tota la diferència entre el 2% (l'augment retributiu d'aquest any) i la inflació que realment es produeixi el 2022.

El Govern no garanteix el poder adquisitiu dels empleats públics just a l'any en el que la inflació està desbocada.

Com aplicar tot això?

És evident el contingut social antiobrer d'aquest programa, que és la traducció de les exigències del capital financer que vehiculitza la ministra Calviño.

Però posar en marxa un programa d'atacs tan brutal com aquest despertarà, sens dubte, la resistència de la població treballadora. Caldria un govern fort per dur-ho a terme. Ara bé, podria un govern en crisi, a qui aprovar cada llei li costa un drama, aplicar aquest pla? Sembla difícil. D'aquí ve

l'exigència de pactes d'Estat per part dels portaveus del capital. Però no és fàcil, en la situació actual, que el PP doni el seu suport a aquest govern, deixant Vox com a única oposició de dretes. Per això, Feijóo apunta dimecres 4 de maig que potser ja és massa tard per a aquest govern. Mentrestant, no falten els esforços per expulsar Unides Podemos del govern i per trencar els acords parlamentaris que el sustenten (caldrà determinar el paper que tenen en això actuacions com l'espionatge del CNI,

Un pla d'aquest tipus necessitaria també un pacte social, i tampoc sembla que els dirigents dels sindicats –per més voluntat que hi posin– estiguin en disposició de sig-

nar-ho i d'imposar-ho a la classe treballadora. Les dificultats que es donen per arribar a un acord molt més limitat, com és el pacte de rendes, així ho indiquen.

Per aquests, tots caminen amb peus de plom, però tot i així, es mostren incapaços de taponar les bretxes i els escàndols. És aquí on la lluita de classes pot tenir la darrera paraula. Lluita de classes que té davant seu una qüestió concreta i immediata: l'actualització de salaris i pensions respecte a un IPC disparat. No caldria, sobretot davant la resistència de les patronals, passar de la lluita aïllada, empresa per empresa i conveni per conveni, organitzar la mobilització unida per salaris, convenis i pensions?

Els nostres compromisos...

La guerra nul·le part...

Las manifestaciones son 1 de mayo activaron conforas en el aumento de los salarios. En la foto, la manifestación en Madrid.

Contra la política de guerra

Una nova resolució de la Comissió de Drets Humans de l'ONU condemna la política de guerra de l'Estat espanyol. La resolució demana que s'aturi la guerra i que es comenci a negociar la pau. També demana que es respecti el dret a la vida i a la salut dels ciutadans espanyols i dels ciutadans dels països amb els quals es fa la guerra.

INFORMACIÓN OBRERA. TRIBUNA LIBRE. La lucha por el laicismo y el Congreso de la AIP. El primer congreso de la AIP se ha celebrado el 18 de mayo en Madrid. El congreso ha debatido sobre la necesidad de laica de la educación y la separación de la Iglesia y el Estado.

COMBATE SOCIALISTA. La Transición. El secretario de Estado de Empleo, Juan Carlos Rodríguez Cordero, ha afirmado que el sistema de pensiones es sostenible a largo plazo.

INFORMACIÓN OBRERA. INTERNACIONAL. El Partido Obrero Independiente (POI) de Francia tras las elecciones francesas - 25 de abril de 2022. Ante las legislativas, todos unidos. El POI ha obtenido el 10,5% de los votos en las elecciones legislativas de Francia.

¿Ni Putin ni OTAN!. El secretario de Estado de Empleo, Juan Carlos Rodríguez Cordero, ha afirmado que el sistema de pensiones es sostenible a largo plazo. El artículo critica la política de austeritat i el paper de l'OTAN.

www.posicuarta.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscribis a altres companyes i companys als quals pugui interessar. L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subscripcions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org
Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1ª 3A). 28004 - Madrid Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta